

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:
cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie:
20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate:
1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Se fac numai plătinde-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplii Nr. 15
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
„Prăvălia industriilor române din Sibiu” (Strada Căminului Nr. 27).

Un Apel.

Din partea unui fruntaș Român primim următorul *Apel*, cărui ne grăbim a-l da locului de onoare în coloanele „Tribunei”:

Dela memorabila conferință națională, ținută la 1893 în Sibiu, partidul național din Ungaria și Transilvania nu s-a mai putut întruni, nici n'a mai stat în contact cu reprezentanții sei.

Deși programul național, stabilit cu unanimitate la anul 1881 și de clusele conferențelor naționale sunt cei mai buni, mai fideli și mai competenți călăuzi pentru toate acțiunile noastre politice, mari interese naționale pretind, ca untașii națiunii să stee în continuă atinere și Corepondență unii cu alții, ori dreptul, ori prin organul lor de publicitate.

În acest organ se-și spună fruntașii partidului și inteligența română din toate centrele românești și din toate cercurile electorale vederile lor asupra tuturor chestiunilor politice, asupra acțiunilor ce sunt a se întreprinde în lupta grea ce purtăm pentru revendicarea drepturilor naționale; se-și spună părerile asupra mijloacelor, prin cari ne-am pute tot mai mult strânge rindurile, cu scop de a începe o acțiune mai intensivă, la care se iee parte toți membrii partidului, chemați se-și validiteze în comună, în comitat și în țeara întreagă drepturile de atâtea-ori reclamate, — ca așa, cu puteri unite, se năzuim cu toții la realizarea justelor postulate ale națiunii.

Fruntașilor națiunii li-se impune și datorința de a medita asupra mijloacelor prin cari s'ar pute curăți corpul națiunii de elementele perverse și destructive, cari, pentru scopuri personale, pentru interese de clică și partide, compromis cauza cea mare românească, în al cărui serviciu au stat cu tot devotamentul părinții și moșii noștri, luptând veacuri de-arindul, până la epocala adunare națională, ținută la anul 1848, ale cărei concluse, aduse cu unanimitate și în cea mai perfectă concordie, ni-au rămas nouă de moștenire, cu îndatorirea de a le executa, purtând lupta până la isbânda dorită.

Opt-spre-zece veacuri de-arindul au luptat Românii contra dușmanilor seculari; — și în decursul acestei lupte gi-

gantice fost-au tractați ca sclavi, fără drepturi omenești în lume, suferit-au chinuri și iobăgie, îndurat-au tot felul de devastări barbare; — dar tesaurul lor cel mai scump: limba și legea, naționalitatea lor, de multe-ori periclitată prin valorile dușmănoase, a rămas până în ziua de astăzi nebiruită.

Dovada cea mai eclatantă sântem noi, cele trei milioane de Români din Ungaria și Transilvania, cari astăzi sântem mai conștii ca ori-când de drepturile la care aspirăm, și cu mândrie căutăm la viitorul ce ne așteaptă.

Dar' elementele perverse și destructive, vrând-nevrând, ne dărâmă frumosul edificiu edificat de străbuni, spre conservarea naționalității și întărirea vitalității noastre străbune; — ele fac întrigi pe față și în ascuns, lătesc calumnii nerușinate, predică discordie, suspicionează pe cei mai buni și devotați frați de-ai noștri, atacă solidaritatea în sinul națiunii, comit fapte rele și urte re-a-și mulțumii pofa de răsunare, — chiar în prețul compromiterii celor mai sacre interese naționale, — năzuiesc a introduce la noi avuri bizantine, până acum din fericele necunoscute.

Aceste elemente, prin sdruncinarea disciplinei, stălinează organizația partidului, care este rezultatul ostenelelor aduse de întreaga națiune, în decurs de aproape cincizeci de ani.
Dacă națiunea va sări de timpuriu, cu mic cu mare, spre a delătura din sinul ei aceste re-și nu va cură boala din rădăcină și în ad radical, ci va privi cu nepăsare până când se va înfăția tot mai mult corpul național, atunci puterile sale de rezistență vor consuma încetul cu încetul prin cer, ne-trebnice, prin discordia care slăbește, ba une-ori nimicește de tot vitalitatea națiunii, — și urmarea tristă, dar firească, va fi că dușmanul, care în decursul mai multor veacuri nu ne-a putut strivi prin puterile sale, ne va nimici prin inveninarea corpului nostru, săvârșită de unii fii rătăciți ai națiunii.

Istoria popoarelor ne arată, că din asemenea cauze s'au răscolit de pe fața pământului popoare cunoscute și mai mari decât al nostru.
La lucru deci, până nu e târziu!
Moralitatea se ne conducă în toate acțiunile naționale, doctrinele creștinești,

nu ipocrisia și falsitatea, se ne povățuiească în lupta ce purtăm. Nu vanitatea și prefăcătoria se fie îndemnul faptelor noastre, ci adevărata iubire de neam.

Micile deosebiri de vederi se nu ne dușmănească pe unii contra altora.

Nouă nu ne este iertat se uităm, că am făcut apel la frații de un sânge cu noi, ca se ne dee tot spriginul lor moral în lupta grea ce ducem pentru dobândirea drepturilor noastre; nu ne este iertat se uităm că ne-am adresat lumii culte din Europa se-și spuie cuvântul seu în această chestie de viață pentru o națiune care cere acum, la sfârșitul secolului al XIX-lea, se-și fac respectul drepturilor sale imprescriptibile la limba, la legea, la naționalitatea sa; și nu ne este iertat se lăsăm ca încredere în noi se slăbească, ear' simpatiile și spriginul moral, atât de prețios, ce l-am dobândit prețutindenea cu greutate și sacrificii, se ni-se înstrăineze, în folosul dușmanilor noștri.

Să fim deci băgători de seamă, căci e mare răspunderea ce cu toții ne asumăm.

Să creștem scumpei noastre națiuni bărbați morali, rezoluți și credincioși neamului; se creștem bărbați cu caractere și în viitor, precum cu prisosință am avut în trecut.

Să lucrăm cu puteri unite toți Românii de inimă, ca chestiunea națională, atât aici, cât și peste Carpați, se ajungă deasupra partidelor, căci ea este a națiunii întregi, a românismului chiar, pe când partidele sânt numai părțile, fracțiuni din corpul națiunii.

Să nu permitem nici-odată ca chestiunea noastră națională se fie dominată de interese de partid, care pertru a ajunge și a se menține la putere au de multe ori nevoe de a se servi de interese speciale, ear' nu de cele generale ale națiunii întregi, așa încât aceste două categorii de interese, cele de partid și cele naționale, se poate ca se nu fie totdeauna ideale.

Atâtea armele cu care credem noi că vom birui. Ea stăncile de care sigur se vor bina cu timpul valorile dușmănoase nealui nostru și existenței sale naționale.

Facem deci apel către toți fruntașii și cărturarii țării din comitate se se una în conștiință atingere unii cu alții prin organul lor de publicitate și-i rugăm

găm se scrie în toată luna cel puțin o corespondență despre toate chestiunile de interes public și național, ca astfel cunoscându-ne părerile și aflând mijloacele cele mai potrivite pentru delăturarea relor mai sus descrise și pentru îndreptarea moravurilor periculoase ce de un timp începe încep a se lăși în sinul națiunii noastre, se mergem cu puteri unite spre ținta propusă, luptând cu perseverență și abnegație pentru realizarea justelor noastre postulate.

Dale chestiunii cehice.

Nonl guvernul cehic, care a avut în vedere, a trecut acum de curând în Viena, chemat fiind de ministrul-president Baden i. La intervenția acestui din urmă — spun foile vieneze — contele Coudenhove a avut mai multe întrevederi cu deputații cehi (tineri) Dr. Kaizl și Dr. Engel. Obiectul convorbirilor a fost: introducerea limbii cehice ca limbă internă oficială la toate instanțele judecătorești din Boemia, precum și afacerea adresei către Coroană, de care ne-am ocupat și noi mai pe larg la timpul seu.

Procesul celor patruzeci.

— Raport special dela exmisul nostru —
Alba-Iulia, 4 Martie 1896.

(Urmare.)

Grigorie Murăgan, un cismar, deși bolnav a ținut se vie la pertractare. La întrebările presidentului el răspunde curajos, ostentând mândru de românismul seu.

Presidentul: Ert magyarul?

— Puțin pricep.

Pentru-ce ați mers dumnia voi la Teiuș, când vint dela Cluj domn Patîța?

— Eu am fost la Cluj la procesul Memorandului, am știut că procesul s'a sfârșit și că membrii comitetului național se reîntorc. M'am dus la Teiuș, ca se-l întimpinăm, căci dînsul este membru al comitetului nostru național, care pentru noi a lucrat și dreptate ni-a căutat.

— Înțelesu-v'ati înainte, ca se mergeți?

— Nu 'ni-am înțeles, dar' ne-am adunat și am plecat împreună. La Teiuș am strigat „se trăească”! toți au strigat.

— Știut-ai, că dl Patîța a fost pedepsit la Cluj?

— Știut; dar' de o mie de ori se fi fost pedepsit, eu tot m'aș fi dus, căci știam că nu pentru hoșie a fost osândit, ci pentru sfânta dreptate. Și acum, dacă ar fi așa ceva, eară m'aș duce.

Acusații următori: Tîrnovan, N. Băcilă, N. Roșca și Samoilă Tordășan au fasonat în retragere, că s'au dus la Teiuș numai din petrecere de vreme, că au auzit, că vine Dr. Rațiu și au dorit se-l vadă în persoană, că „ce fel de om e”, și că n'au strigat „se trăească”.

Oct. Popescu zice, că înrudit cu dl Patîța a fost și el, că a fost și el în unchiu.

Urmează:

Petru Heprian.

— De ce ați mers „dumneavoi” la Teiuș, când acum fi doi ani la primăvară dl Patîțea vint...?

— Am mers pentru-ca se-l salutăm cu un „bine ai venit” ca pe un om, care a luptat pentru noi, pentru drepturile noastre... — Cine „noi”? — ce ala „noastre”? — D'apoi, noi, — noi Românii.

— Știut-ai pentru-ce a fost dus la Cluj...?

— Știut... pentru-ca se-l osăndească.

Iosif Roman, care a urmat, a fost numai la gară în Alba-Iulia, din întemplantare; n'a aclamat și nu l'a însoțit pe dl Patîța.

Ant. Murăgan

a fost la gară la A.-Iulia, pentru-că, „cetățean liber” fiind are voie se meargă. A mers pentru-că au mers „toți Românii noștri”, și poliția dacă a vrut se oprească, trebuia se publice cu toba, că nu-l iertat... „Că doară noi, nu sântem filosofi, nici doctori, ca se știm toate „legile”. El a strigat „se trăească” și li strigă și acum: „se trăească”!

Stefan Crișan

a fost la gară, acolo gendarmii împingean oamenii cu panganeții în piept. „Am fost ca se vedem pe bărbații noștri, cari luptă pentru națiune”. N'a aclamat, că l-au oprit gendarmii. Dar' acolo a fost lume, „Unguri, Jidovi, Sași și tot felul de lege” — ear' aici? — aici ved numai Români! (Se întoarse spre băncile acusaților).

— N'ai întreat pe nime, că de ce s'a adunat lume acolo?

— Nu! Eu n'am vorbit cu nime. Că au fost acolo Unguri, și nu știu ungurește,

FOIȚA „TRIBUNEI”

Dormitând....

de Ferd. Chr. de Thiede.

Oare la câte să fie? E cam întunec în odaie. Afară e înourat. Ploaie și vînt.

Mă uit la cîșornic; septe și la cinci; am venit acasă. 'Mi-e frig.

Dau cu mîinile peste poplonul de mătasă, vreau se-l trag mai sus, ah! acel simț în virful degetelor cum 'mi-e atât de bine cunoscut din narcosele de clorofom.

Ah! m'am simțit earăși odată nefericit.

Nu-i melancolie... e blăstămata de dispoziție, care te cuprinde după nopțile petrecute... *miseratio felium moralis*... miseria sură.

Nu mai poate fi vorbă de somn.

Tapetele îmi sînt urte — tot aceleași mutre — de sute de ori contemplate și explicate.

Pe măsuta de noapte zace o carte; romanul cel mai nou de decadentă.

Am cetit trei fețe, — cartea se apropiă iute de locul care l'a ocupat mai înainte — cîșornicul aproape era se cadă de pe masă. Trei minute după septe.

E rușine pentru un bărbat de treizeci de ani a trăi încă așa.

Mai înainte, ca student, țtii mințai — ei și poate chiar o credeal — că faci studii psihologice.

Dar' acum earăși a fost de ajuns!

Ce a fost earăși ansa?

Firește o societate!

Ce nu zace în cuvîntul „societate”?

Cam întreaga miserie a societății. Neplăceri pentru domnul casei... amicitia făfărită și muștită... banalități... bîrfiri... pruderie uricioasă... și în fine din punct de vedere economic...

Cinci minute după septe și deja am ajuns la economia națională.

D-zeule, cât de pustiu a fost și aseară! — „Stimabilă doamnă”, „stimabilă domnișoară” — „à la Rousseau” — „patinat” — „Pensionat des jeunes filles a Lausanne” — „teatru” — „eh! în adevăr pica... eh! hm — „Talisman” — „Maiestatea Sa” — „Stimabilă doamnă” — „stimabilă domnișoară” — La toți dracii. —

În adevăr: Doamne ferește-mă de astfel de amici: de inimicii mei mă voui feri eu.

Și cine nu sufliă în acest buciom de frase strectipice ca se sune melodios... e fără spirit...

Aseară încă o am fost — o nu face nimic — mie 'mi-a fost egal; n'am voit se cuceresc inimi, nici se-mi câștig protectoare — eram vesel, a scăpa cât mai curînd din societatea cretinismului de spirit.

Sărutul depus pe mîna slăbuță a doamnei de casă — mulțumită domnului, tortura s'a sfîrșit.

Opt minute după septe.

Tot mai ploaie.

Țigaretel zăc pe masa de scris — ah, se mă scol, mai bine nu.

Poate totuși voui mai dormi ceva. Mă întorc cu fața spre părete, mă tîvălesc bine.

Încep a număra: până la o sută — și înapoi. Nu folosește nimic.

Ah, viața totuși...

Poate, dacă trăești ngur.

Să mă însor?

Cu una dintre cele aseară?

Dumnezeu se mă ferească de aceasta la adănci bătrînețe, da —

În fine fetele totuși nu- de nici un folos.

Cine nu va fi experiat ceva.

Dacă Mirus zicea în tonul seu de intrigant: „Cum ursec femeile!”

Da micul Mirus — și Löwen, unde vor fi ei oare acum!

— „Cum ursec femeile!”

Și odată totuși am iubit una din acest sex.

Da — atunci — atunci toate s'ar fi putut întempla altmîntrelea — dar' nu s'a întemplat altcum, ci așa.

Ce se fi făcut oare dînsa? Am iubit-o odată din inimă.

Timp fericit de student.

Dacă nu învățai Homer-ul și scăpai totuși!

Și apoi Joe, supremul zeu, cu barba sa mare, cu tusa sa eternă, cu notițele la Horaț copiate și ascunse în carte spre a le ceti fără suspiciune.

Și colegul Dschingistan cu teribila sa propunere a istoriei, cu întrebările pentru matură vîndute sub forma de ore private.

O timp frumos! o timp fericit!

Apoi bețiile oprite... jocul de cărți... și cochetăriile cu fetele din internat...

— Anna, Elvira, Irina, Mariți, Eva...

— Da, Eva, ah,

Eva, cu ochi mari întrebători, cu pîrul frumos, buze de coral...

Oare am iubit-o așa, așa de sincer, încât dacă ne-am fi căsătorit am fi trăit totdeauna fericiți la olaltă?

Si pentru vecie se fi pierdut această fericire? Ea se fi fost singura? Există peste tot o singură? Ce-i la adăcă amorul? Ar fi trebuit se mai studiez psihologie și filosofie — atunci poate așa și-o...

Dar' și atîta a fost de ajuns.

Profesorii își vor fi deschis ochii, când vor fi cetit pe coala de inscripție: Literatura, instituțiile imperiului roman, Pandecte, interpretările lui Horaț și alte colegii, cu cari nu-ți poți câștiga pâinea.

Zece minute după septe.

Dacă aș mai fi încă odată tînr, 'mi-aș întrebuița timpul altcum.

Colo, în foisorul verde, încunjurat de flori mirositoare ședeam noi; în un astfel de foisor trebuia doară se te amorezezi.

Cetia povești — sau învață de rost poezii engleze și franțoești și eu repetam mările, fluviile, munții din toate zonele, învățam conștiile, cele zece precepte, ode din Horaț și altele, ce sînt de lipsă la examen, și minte mea s'abura departe în timpuri viitoare și în trei săptămîni era examenul.

Ședeam față în față și abia ne uitam unul la celălalt și se făcî întunec, nu puteam nici ceti nici învîa, și noi ședeam și nu vorbiam nici un cuvînt și — nu ne sărutam.

Doamne — Dumnezeu, ce... măgar am fost! Dacă aș pute se mă mai năcăjesc, m'aș năcăji pentru această.

Cea mai frumoasă „filia hospitalis” — și nici o sărutare.

Și dacă aș fi voit numai — ei — destul

de curios, nu aveam încă experiențele mele de astăzi.

Ce studii psihologice aș fi putut face — nu, studii? — o iubiam doară — da! — fără frase banale, o iubiam.

Dar' oare știam, ca sextan, ce-i amorul?

Amorul curat, sincer, atînci îl cunoșteam mai bine ca azi, mai bogat cu atâtea experiențe și păcate. Oare m'a iubit și ea? Oare m'a iubit din inimă. De altfel nu sînt curios, dar' aceasta bucuros aș fi voit se o știu, poate mai tîrziu încă odată, sau, dacă cîndva, oh, visuri de tinerețe, aș fi devenit un al doilea Goethe, ar fi putut forma o întrebare de licență pentru generațiile viitoare.

O inimă de fată tînră n'o poți ușor înțelege. Sau voui fi fost atunci prea prost?

Da, ea m'a iubit oare?

Mie 'mi-a spus-o, era într-o?... într-o?... dar' am uitat-o!

Cât de fericit eram!

Erau totuși timpuri fericite!

Erau zile, cari nu vor mai reveni.

Așa pace adăncă în piept. Nici o creatură n'aș fi putut-o vătîma.

Da, ce nu e în stare se facă un astfel de „da”.

Douăsprezece minute după septe. Cîșornicul doar' nu stă? Nu, va fi atîta.

Acest da, acest da!

Epistole...

„da” lui B...

O...

cu mo...

Z...

Dar'...

și imita...

vocea...

DESPĂRȚEMÎNTUL MĂRFURILOR DE LÂNĂ:

Doublin Cheviot, 120 ctm. lat.	pro metru fl. —.65
Tulpane pentru dame, calitate foarte bună, 120 ctm. lat.	pro metru fl. —.82
Tulpane diagonale, 120 ctm. lat.	pro metru fl. 1.—
Cheviot uni în toate colorile moderne 120 ctm. lat.	pro metru fl. 1.20, 1.55, 1.75
Stofe de modă englezești, calitatea cea mai bună 120 ctm. lat.	pro metru fl. 1.45
Cheviot diagonal în cele mai nouă colori, 120 ctm. lat.	pro metru fl. 1.95
Kammgarn cordonné (Haute Nouveauté) 120 ctm. lat.	pro metru fl. 2.25
Tricot gouffré (ultima modă) 120 ctm. lat.	pro metru fl. 3.50
Royal gouffré (noutate parisiacă) 120 ctm. lat.	pro metru fl. 2.60
Novități eschise în stofe de modă originale englezești și franceze, 120 ctm. lat.	pro metru fl. 1.95, 2.20, 2.80, 3.—, 3.50, 3.75, 3.95, 4.60, 5.50 etc. etc.
Stofe de modă dublu late	pro metru 22, 32, 34, 48, 50, 58, 60, 65 cr. etc.
Barchente și Flanel-Cotton în cele mai bune calități	pro metru 24, 28, 32, 35, 40, 45, 48, 52, 55, 60 cr.

[2701] 11—12

Casa de mărfuri

D. Lessner

Despărțemîntul mărfurilor de mătăsă.

Stofe de mătăsă în calități bune cu desemnuri frumoase și noue	pro metru 65, 85, 94, 96
Stofe de mătăsă curată, admirabile, după ultima modă, în toate colorile, calitatea cea mai bună	pro metru fl. 1.30
Stofe scoțiene de mătăsă curată, moderne	pro metru fl. 1.10
Merveilleux glaçe façonné, mătăsă curată, în toate colorile	pro metru fl. 1.05
Taffet mille rayé, mătăsă curată, executare admirabilă	pro metru fl. 1.75
Taffet rayé, mătăsă curată	pro metru fl. 2.50
Taffet rayé pointu, mătăsă curată	pro metru fl. 3.20
Brocate, stofe admirabile de mătăsă curată în desemnuri deosebite	pro metru fl. 2.60
Crêpon de mătăsă curată pentru bluze în cele mai elegante și diferite executări	pro metru fl. 1.50, 1.80
Peluches original englezești de mătăsă pentru jachete și mantale, cel mai bun fabricat	pro metru fl. 3.90, 5.—, 9.50, 13.25
Peluches de mătăsă în toate colorile	pro metru fl. 1.10, 1.40
Catifele în toate colorile	pro metru 60, 98 cr., fl. 1.30, 1.50, 2.30
Catifele admirabil desemnate	pro metru fl. 1.20, 1.30
Cord-Velvet în toate colorile	pro metru fl. 1.45

Pentru provincie jurnale mari, ilustrate și colecțiuni bogate de mostre la cerere gratis și franco.

"FORTUNA"

instituit de credit și economii, societate pe acții în Rodna-veche.

A XII-a încheiere a conturilor cu 31 Decembrie 1895.

Contul bilanțului.

Active:		Pasive:	
Capital elocant	89884 18	Capital acționar	20000 —
Interese restante	1444 25	Depuneri	45380 30
Inventar după amortizare de 10%	334 18	Interese după depuneri	2153 92
Acții de bancă	280 —	Credite	23093 —
Diverse conturi active	1179 90	Fondul de rezervă	1864 14
Cassa în numerar	2143 62	Căștigul curat	2774 77
	95266 13		95266 13

Contul profitului și perderilor.

Debit:		Credit:	
Interese:		Interese	5476 84
a) după depuneri	1159 79	Provisiuni	1369 21
b) de escompt	755 15	Interese de întârziere	200 60
c) după credite	415 —	Diverse	312 63
Dare de stat, comunală și comitatensă	340 40		
10% dare de rente	115 98		
Salare	1256 —		
Chirie de casă	52 —		
10% amortizare din mobilier	37 13		
Spese de reorganizare	20 69		
Diverse	432 77		
Profit curat	2774 17		
	7359 28		7359 28

Împărțirea câștigului:

1. 8% din câștig în favoarea fondului de rezervă conform §. 61 din statute	fl. 221.92
2. Dividendă după capitalul acționar 8% (la 2 fl.)	" 1600.—
3. Pentru scopuri filantropice	" 100.—
4. Dotațiune specială pentru fondul de rezervă	" 310.90
5. Restul se transpune în contul anului viitor cu	" 541.35
Suma	fl. 2774.17
Fondul de rezervă cu finea anului 1895 constă din	fl. 1967.18
8% competență statutară	" 221.92
Dotațiune specială	" 310.90
Suma	fl. 2500.—

Rodna-veche, la 31 Decembrie 1895.

Directorul:

Gerasim Domide m. p.

Controlorul:

Inocențiu Clain Poreius m. p.

Membrii direcțiunii:

Zagyva Mihály m. p.

Pamfilu Grapini m. p.

Lazar Avram m. p.

Subsemnatul consiliu de supraveghere examinând conștient de circulațiune apoi contul profitului și al perderilor precum și bilanțul și examinându-le cu toate cărțile, registrele și documentele le-am aflat în consonanță.

Rodna-veche, la 29 Februarie 1896.

[959] 1—1

Leontin Pop m. p.

Cosma Cotul m. p.

Silvestru Murășan m. p.

Pentru „Institut Tipografic“ T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

Edict de licitațiune.

Prin subscrisa primărie se face cunoscut, că dreptul de folosință, exploatarea petrii de zidit (pentru trebuințele de edificare) pe teritoriul comunei Porcești, în locul așa numit „Dealul ciorului“, și în „Valea lui Frate“, aceasta din urmă peatră albă, se va exarenda pe calea licitațiunii publice, pe un period de 3 ani, în 30 Martie a. c. st. n. la 10 ore înainte de amiază, în cancelaria comunală.

Condițiunile de licitare se pot vedea în orele de oficiu în cancelarie.

Prețul strigării de un metru cubic s'a statorit cu 40 cr. Vadiul cu 400 fl. e a se depune cu ocaziunea licitării și se va computa la arândă numai la rata din urmă.

Contractul se va încheia numai după aprobarea licitațiunii din partea reprezentanței, care pentru anteprenor intră numai decât în vigoare, ear' pentru comună numai după aprobare din partea forurilor mai înalte.

Porcești, (p. u. Felső-Sebeș), în 29 Februarie 1896. [928] 2—3

Primăria comunală:

Toma Filip,
primar.

Nicolae Fleschin,
notar.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic“, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Subscriși avem onoare a oferi p. t. publicului pentru sesonul
ce se apropie [939] 1—6

Cele mai eminente soiuri de bere,

precum

bere: Märzen, Kronen, Salvator și Bock

între cele mai bune condiții și pe lângă asigurarea celui mai prompt serviciu. Totodată ne luăm voe a observa, că berea se poate exporta și în cantitate de 1/4 hectolitru, precum și în lăzi de câte 30 litre, prin care împregiurare se poate da privilegiu ori-și-cui, a avè în totdeauna bere proaspătă la îndemână. Semnăm cu stimă

Prima fabrică de bere în Transilvania

Erezii lui Johann Habermann,

Sibiu.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873